HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מידי דהוה אמעביר חפץ בר"ה. ה"ל למנקט המוציא דמיירי בית לעיל [א] דלכל כמה דלא מנח ליה מיפטר אלא משום דבמר הכי נקט מעצילי [ב] נקט ליה נמי השתא וכלל עניני העברה בר"ה קאמר: **התם** בלי היבא דמנח ליה מקום חיוב הוא. [ג] ומוציא ומושיט ומעביר ד"א [ד] בר"ה דרך למעלה מי' לחייב [ד] אע"ג דלמי הוה מנח ליה [ה] למעלה מי' פטור דלא מקום חיוב הוא בשבת אלא מקום שמהלך מקום חיוב הוא פטור הקרקע נמי מקום פטור הוא:

מידי דהוה **אצדי ר"ה.** וא"ת מה פשוט לן יותר דרך לדי ר"ה מדרך סטיו וי"ל דדרך בית שים לפניו לדדין וכן היה מסתמא במסכן [ו]:

היכא דאיכא חיפוי כו'. ותימה בפ' כל גגות (עירובין לה. ושם) פריך [ז] ולפלוג בדלי ר"ה דעלמא פירוש ולמאי פליגי בחצר שנפרצה [ח] ומשני מי הוי פליגי בעלמא ר"ת פ' פליגי דבנן עליה ה"מ היכא דליכא חיפוי אבל היכא דאיכא חיפוי מי שמעת ליה הלכך להא דמיא [ט] א"ר יוחנן ומודה בן עזאי בזורק תניא נמי הכי [א]המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב אחד המוציא ואחד המכנים [ב] ואחד הזורק ואחד המושיט בן עזאי אומר המוציא והמכנים פטור המושיט והזורק חייב: [ג]ת"ר [ד] רשויות לשבת רה"י ורה"ר וכרמלית ומקום פטור ואיזו היא רה"ר [ה]חריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' וכן גדר שהוא גבוה י' ורחב ד' זו היא רה"ר [ו]סרטיא ופלטיא גמורה ואיזו היא רה"ר [ז]סרטיא ופלטיא גדולה ומבואות המפולשין זו היא רה"ר גמורה אין מוציאין מרה"י זו לרה"ר זו ואין מכנסין מרה"ר זו לרה"י זו ואם הוציא והכנים [ח]בשוגג חייב חטאת במזיד ענוש כרת ונסקל [י]אבל ים ובקעה ואיסטוונית והכרמלית אינה לא כרה"ר ולא כרה"י [יא]ואין נושאין ונותנין בתוכה ואם נשא ונתן בתוכה פטור [יב]ואין מוציאין מתוכה לרה"ר ולא מרה"ר לתוכה ואין מכנסין מרה"י לתוכה ולא מתוכה לרה"י ואם הוציא והכנים פטור [יג]חצרות רבים ומבואות שאינן מפולשין עירבו מותרין לא עירבו אסורים אדם עומד על האיסקופה נוטל מבע"ה ונותן לו נוטל מעני ונותן לו ובלבד שלא יטול מבע"ב ונותן לעני מעני ונותן לבע"ב ואם נטל ונתן שלשתן פטורים אחרים אומרים איסקופה משמשת ב' רשויות בזמן שהפתח פתוח כלפנים פתח נעול כלחוץ ואם היתה איסקופה גבוהה י' ורחבה ד' ה"ז רשות לעצמה: אמר מר זו היא רה"י למעוטי מאי למעוטי הא דר' יהודה [יד]דתני' יתר על כן א"ר יהודה מי שיש לו ב' בתי' בשני צדי רה"ר עושה לחי

מידי דהוה אמעביר חפץ ברה"ר התם לאו אע"ג דכמה דנקיט ליה ואזיל פטור כי מנח לי' חייב ה"נ ל"ש מי דמי התם כל היכא דמנח ליה מקום חיוב הוא הכא אי מנח ליה בסטיו מקום פטור הוא אלא מידי דהוה אמעביר חפץ מתחלת ד' לסוף ד' התם לאו אע"ג דאי מנח ליה בתוך ד' אמות פטור כי מנח ליה בסוף ד' אמות חייב ה"נ ל"ש מי דמי התם לגבי דהאי גברא מקום פטור הוא לכ"ע מקום חיוב הוא הכא לכ"ע מקום פטור הוא אלא מידי דהוה אמוציא מרה"י לרה"ר דרך צדי רה"ר התם לאו אע"ג דאי מנח ליה אצדי רה"ר פטור וכי מנח ליה ברה"ר חייב ה"נ ל"ש מתקיף לה רב פפא הניחא לרבנן [ו]דאמרי צדי רה"ר לאו ברה"ר דמי אלא לר' אליעזר [ז](בן יעקב) דאמר צדי רה"ר ברה"ר דמי מאי איכא למימר א"ל רב אחא בריה דרב איקא אימור דשמעת לר"א [ח](בן יעקב) דאמר צדי רה"ר ברה"ר דמי היכא דליכא חיפוי אבל היכא דאיכא חיפוי מי שמעת ליה הלכך להא דמיא [ט]א"ר יוחנן ומודה בן עזאי בזורק תניא נמי הכי [א]המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב אחד המוציא ואחד המכנים [ב] ואחד הזורק ואחד המושיט בן עזאי אומר המוציא והמכנים פטור המושיט והזורק חייב: [ג]ת"ר [ד] רשויות לשבת רה"י ורה"ר וכרמלית ומקום פטור ואיזו היא רה"ר [ה]חריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' וכן גדר שהוא גבוה י' ורחב ד' זו היא רה"ר גמורה ואיזו היא רה"ר [ו]סרטיא ופלטיא גדולה ומבואות המפולשין זו היא רה"ר גמורה אין מוציאין מרה"י זו לרה"ר זו ואין מכנסין מרה"ר זו לרה"י זו ואם הוציא והכנים [ח]בשוגג חייב חטאת במזיד ענוש כרת ונסקל [י]אבל ים ובקעה ואיסטוונית והכרמלית אינה לא כרה"ר ולא כרה"י [יא]ואין נושאין ונותנין בתוכה ואם נשא ונתן בתוכה פטור [יב]ואין מוציאין מתוכה לרה"ר ולא מרה"ר לתוכה ואין מכנסין מרה"י לתוכה ולא מתוכה לרה"י ואם הוציא והכנים פטור [יג]חצרות רבים ומבואות שאינן מפולשין עירבו מותרין לא עירבו אסורים אדם עומד על האיסקופה נוטל מבע"ה ונותן לו נוטל מעני ונותן לבע"ב ואם נטל ונתן שלשתן פטורים אחרים אומרים איסקופה משמשת ב' רשויות בזמן שהפתח פתוח כלפנים פתח נעול כלחוץ ואם היתה איסקופה גבוהה י' ורחבה ד' ה"ז רשות לעצמה: אמר מר זו היא רה"י למעוטי מאי למעוטי הא דר' יהודה [יד]דתני' יתר על כן א"ר יהודה מי שיש לו ב' בתי' בשני צדי רה"ר עושה לחי

ארבע רשויות לשבת. [ק] לקמן קרפף יותר מבית סתים שלא הוקף לדירה [יא]הזורק מר"ה לתוכו או מיפכח חייב ומין מטלטלין הן שלא נד"מ וי"ל דהסיפא רה"י גמור כדלקמן [יב] מטלטלין הן שלא נד"מ עשאוה כרמלית והכי נמי לא תני אלא שלא וכרמלית ולהכי נמי לא תני אלא שלא עירבו [יג]: **כרמלית.** [יד]בירושלמי בריש שבת תני ר' חייא כחמל דן (ומלא) [טו] לא לח ולא יבש שלא ניטוי ה"ג כרמלית אינו לא כרה"י ולא כר"ה: **יתר על כן א"ר יהודה.** הכי מיתני בתוספתא פרק ז' [ה"ט] דעירובין אחד חלון שבין ב' חצרות ואחד חלון שבין שני בתים כו' וגשרים ונפסות ור"ה מקורה מטלטלין תחתיו בשבת דברי ר' יהודה יתר על כן ר"י יהודה כו' פירוש יתר ע"כ בשני בתים מפני שדי ר"ה לחף על גב דליכא למימר פי תקרה יורד וסותם כמו בגשרים ונפסות ור"ה מקורה דריש אף"ה נושא ונותן בשלשתן דקאמר ר"י ב' מחיצות דלחוץ דכתיב (עירובין לה.) ות"ת אחת מהן לא מיירי הכא אלא בכל

לשבת, רה"י ורה"ר כרמלית ומקום פטור. פשיטא היא זו הברייתא וגם פירושה הראשונים ממני. איזו היא רה"י חריץ עמוק י' טפחים ורחב ד', וכן גדר גבוה י' ורחב ד' זו היא רה"י גמורה, זו היא למעוטי הא דתני ר' יהודה מי שיש לו ב' בתים בשני צדי רה"ר לרה"ר ומרה"ר לתוכה פטור, ואמרינן בגמ' ואיבעי תימה בצידי רה"ר קמיפלגי דר' אליעזר סבר צידי רה"ר כרה"ר דאמר, ורבנן סברי צידי רשות הרבים לאו כרה"ר דאמר.

מידי דהוה אמעביר חפץ כר"ה: יותר מד' אמות וכל כמה דלא מנח ליה פטור וכי תימא חייב ואע"ג דמיפטר אלא משום דבמר הכי נקט מעצילי [ב] נקט ליה נמי השתא וכלל עניני העברה בר"ה קאמר: **התם** בלי היבא דמנח ליה מקום חיוב הוא: [ג] ומוציא ומושיט ומעביר ד"א [ד] בר"ה דרך למעלה מי' לחייב [ד] אע"ג דלמי הוה מנח ליה [ה] למעלה מי' פטור דלא מקום חיוב הוא בשבת אלא מקום שמהלך מקום חיוב הוא פטור הקרקע נמי מקום פטור הוא: **מידי דהוה אצדי ר"ה:** פשוט לן יותר דרך לדי ר"ה מדרך סטיו וי"ל דדרך בית שים לפניו לדדין וכן היה מסתמא במסכן [ו]: **היכא דאיכא חיפוי כו':** בפ' כל גגות (עירובין לה. ושם) פריך [ז] ולפלוג בדלי ר"ה דעלמא פירוש ולמאי פליגי בחצר שנפרצה [ח] ומשני מי הוי פליגי בעלמא ר"ת פ' פליגי דבנן עליה ה"מ היכא דליכא חיפוי אבל היכא דאיכא חיפוי מי שמעת ליה הלכך להא דמיא [ט] א"ר יוחנן ומודה בן עזאי בזורק תניא נמי הכי [א]המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב אחד המוציא ואחד המכנים [ב] ואחד הזורק ואחד המושיט בן עזאי אומר המוציא והמכנים פטור המושיט והזורק חייב: [ג]ת"ר [ד] רשויות לשבת רה"י ורה"ר וכרמלית ומקום פטור ואיזו היא רה"ר [ה]חריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' וכן גדר שהוא גבוה י' ורחב ד' זו היא רה"ר גמורה ואיזו היא רה"ר [ו]סרטיא ופלטיא גדולה ומבואות המפולשין זו היא רה"ר גמורה אין מוציאין מרה"י זו לרה"ר זו ואין מכנסין מרה"ר זו לרה"י זו ואם הוציא והכנים [ח]בשוגג חייב חטאת במזיד ענוש כרת ונסקל [י]אבל ים ובקעה ואיסטוונית והכרמלית אינה לא כרה"ר ולא כרה"י [יא]ואין נושאין ונותנין בתוכה ואם נשא ונתן בתוכה פטור [יב]ואין מוציאין מתוכה לרה"ר ולא מרה"ר לתוכה ואין מכנסין מרה"י לתוכה ולא מתוכה לרה"י ואם הוציא והכנים פטור [יג]חצרות רבים ומבואות שאינן מפולשין עירבו מותרין לא עירבו אסורים אדם עומד על האיסקופה נוטל מבע"ה ונותן לו נוטל מעני ונותן לבע"ב ואם נטל ונתן שלשתן פטורים אחרים אומרים איסקופה משמשת ב' רשויות בזמן שהפתח פתוח כלפנים פתח נעול כלחוץ ואם היתה איסקופה גבוהה י' ורחבה ד' ה"ז רשות לעצמה: אמר מר זו היא רה"י למעוטי מאי למעוטי הא דר' יהודה [יד]דתני' יתר על כן א"ר יהודה מי שיש לו ב' בתי' בשני צדי רה"ר עושה לחי

לפי שאינו רחב ד' כדמפרש לקמן [מ:] וכטל שלא רה"י ומקל רשות הרבים: **ובלבד שלא יטול כו'.** דמזלזל במיקומי שבת לכתחלה לגרום הוצאה מרה"י לרה"ר וגזירה דילמא אתי לאפוקי ולאפוקי להדיא מרה"י לרה"ר: **משמשת שתי רשויות.** פעמים שהיא משמשת בתורת רה"י ופעמים כרה"ר ולקמיה מפרש לה בשילהי כולהי שמעתתא [טו.]: **תרי זו רשות לעצמה.** מע"פ שהיא רה"י כדאמרינן לעיל בגדל גבוה י' ורחב ד' הויא רשות בפני עצמה ואין מוציאין מן הבית למחוצה ולקמן [שם] מפרש טעמא: **שתי לדי רה"ר.** זו כנגד זו: **לחי**

מידי דהוה אמעביר חפץ ברה"ר

א"ע"ג דכמה דנקיט ליה ואזיל פטור כי מנח לי' חייב ה"נ ל"ש מי דמי התם כל היכא דמנח ליה מקום חיוב הוא הכא אי מנח ליה בסטיו מקום פטור הוא אלא מידי דהוה אמעביר חפץ מתחלת ד' לסוף ד' התם לאו אע"ג דאי מנח ליה בתוך ד' אמות פטור כי מנח ליה בסוף ד' אמות חייב ה"נ ל"ש מי דמי התם לגבי דהאי גברא מקום פטור הוא לכ"ע מקום חיוב הוא הכא לכ"ע מקום פטור הוא אלא מידי דהוה אמוציא מרה"י לרה"ר דרך צדי רה"ר התם לאו אע"ג דאי מנח ליה אצדי רה"ר פטור וכי מנח ליה ברה"ר חייב ה"נ ל"ש מתקיף לה רב פפא הניחא לרבנן [ו]דאמרי צדי רה"ר לאו ברה"ר דמי אלא לר' אליעזר [ז](בן יעקב) דאמר צדי רה"ר ברה"ר דמי מאי איכא למימר א"ל רב אחא בריה דרב איקא אימור דשמעת לר"א [ח](בן יעקב) דאמר צדי רה"ר ברה"ר דמי היכא דליכא חיפוי אבל היכא דאיכא חיפוי מי שמעת ליה הלכך להא דמיא [ט]א"ר יוחנן ומודה בן עזאי בזורק תניא נמי הכי [א]המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב אחד המוציא ואחד המכנים [ב] ואחד הזורק ואחד המושיט בן עזאי אומר המוציא והמכנים פטור המושיט והזורק חייב: [ג]ת"ר [ד] רשויות לשבת רה"י ורה"ר וכרמלית ומקום פטור ואיזו היא רה"ר [ה]חריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' וכן גדר שהוא גבוה י' ורחב ד' זו היא רה"ר גמורה ואיזו היא רה"ר [ו]סרטיא ופלטיא גדולה ומבואות המפולשין זו היא רה"ר גמורה אין מוציאין מרה"י זו לרה"ר זו ואין מכנסין מרה"ר זו לרה"י זו ואם הוציא והכנים [ח]בשוגג חייב חטאת במזיד ענוש כרת ונסקל [י]אבל ים ובקעה ואיסטוונית והכרמלית אינה לא כרה"ר ולא כרה"י [יא]ואין נושאין ונותנין בתוכה ואם נשא ונתן בתוכה פטור [יב]ואין מוציאין מתוכה לרה"ר ולא מרה"ר לתוכה ואין מכנסין מרה"י לתוכה ולא מתוכה לרה"י ואם הוציא והכנים פטור [יג]חצרות רבים ומבואות שאינן מפולשין עירבו מותרין לא עירבו אסורים אדם עומד על האיסקופה נוטל מבע"ה ונותן לו נוטל מעני ונותן לבע"ב ואם נטל ונתן שלשתן פטורים אחרים אומרים איסקופה משמשת ב' רשויות בזמן שהפתח פתוח כלפנים פתח נעול כלחוץ ואם היתה איסקופה גבוהה י' ורחבה ד' ה"ז רשות לעצמה: אמר מר זו היא רה"י למעוטי מאי למעוטי הא דר' יהודה [יד]דתני' יתר על כן א"ר יהודה מי שיש לו ב' בתי' בשני צדי רה"ר עושה לחי

ארבע רשויות לשבת. [ק] לקמן קרפף יותר מבית סתים שלא הוקף לדירה [יא]הזורק מר"ה לתוכו או מיפכח חייב ומין מטלטלין הן שלא נד"מ וי"ל דהסיפא רה"י גמור כדלקמן [יב] מטלטלין הן שלא נד"מ עשאוה כרמלית והכי נמי לא תני אלא שלא וכרמלית ולהכי נמי לא תני אלא שלא עירבו [יג]: **כרמלית.** [יד]בירושלמי בריש שבת תני ר' חייא כחמל דן (ומלא) [טו] לא לח ולא יבש שלא ניטוי ה"ג כרמלית אינו לא כרה"י ולא כר"ה: **יתר על כן א"ר יהודה.** הכי מיתני בתוספתא פרק ז' [ה"ט] דעירובין אחד חלון שבין ב' חצרות ואחד חלון שבין שני בתים כו' וגשרים ונפסות ור"ה מקורה מטלטלין תחתיו בשבת דברי ר' יהודה יתר על כן ר"י יהודה כו' פירוש יתר ע"כ בשני בתים מפני שדי ר"ה לחף על גב דליכא למימר פי תקרה יורד וסותם כמו בגשרים ונפסות ור"ה מקורה דריש אף"ה נושא ונותן בשלשתן דקאמר ר"י ב' מחיצות דלחוץ דכתיב (עירובין לה.) ות"ת אחת מהן לא מיירי הכא אלא בכל

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואחד המכניס אחד המושיט ואחד הזורק כן עזאי: (ב) רש"י ד"ה מדלי לרשות הרבים מה"ט להכי"ל דרך צדי רה"ר כגון מלכי: (ג) ד"ה לפ עירבו וכו' לעולם להכמ"ק האדם מן העבירה מוציא ה"ע לפ ולפ"ה: (ד) תוס' ד"ה המושיט וכו' מדלי לדי לענין מוציא ה"ע לפ ולפ"ה וכ"ל דלכן עזאי מוציא דרך לדי:

לעזי רש"י

קנפני"א. ערבה, שדות.

מוסף רש"י

צדי רה"ר. סמוך לפתחים, שנותנין להלן מן הבתים לבתים ומכוסים להכמיק חיכוך הענגות ומאותן מפופי ולפניס קבי לידי לה"ל (כתובות לא:). **סרטיא.** לרך הילוך לבני מדם, ופלטיא. רחוב (שנותקים (ערובין ז:). **ומבואות המפולשין.** שדומין לנהלי מדבר, דכל מילי דשבת ממקום למקום, ושנגות של נויים ברחוב י"ו אמה מגול, כלאמרן בחזורק (לקמן קט.). הלכך לא הוי רה"ר ביר מ"ו אמה רוחב ומפולש מצ' לאמין (ערובין ב.). **אדם עומד על האסקופה נוטל כו'.** ואפילו איסורא דרבנן ליכא (שם לג.). **מי שיש לו שני בתים כו'.** לעיל מינה מיירי בבתים עליה מבית לבית שבתי לידי רה"ר וכן בגשרים המפולשין לרה"ר, דאפי' ר' יהודה לטלטולי מותיס משום פי תקרה יורד וסותם, כפרק כל גגות השיר (עירובין לה.). וקאמר בגשרייתא יתר על כן, לפלוגי היכי לגיסא פי תקרה, סותם ואיכא שתי מחיצות מעלמיתא, מחיצת הבית מכאן ומחיצת בית השני מכאן, הני מתקנתא פורתא (שם ו.).

רבינו חננאל

ואמרי מידי דהוה אמוציא דרך צידי רשות הרבים, התם לאו אע"ג דאי מנח ליה בצידי ה"ר פטור, כי מפיק לה לרה"ר חייב, הכא נמי כך. והוא דאית לההוא כותל שהוא צידי רה"ר חיפוי, פי' אבנים יוצאות מן הקיר כזיזים כדי שלא יחופו ויהכוכו בהכמות ובני אדם העוברים ובאין בקיר ויהרסוהו, דאפילו לר' אליעזר דאמר צידי רה"ר כרה"ר אין חיפוי הכותל דאמר צידי רה"ר הן, היכא דאיכא חיפוי דברי הכל לאו כרה"ר נינהו. א"ר יוחנן מודה בן עזאי שהזורק מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב, תניא נמי הכי אחד הזורק ואחד המושיט ואחד המכניס מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב, בן עזאי אומר המוציא והמכניס פטור והזורק חייב, מ"ט לא אמרינן קלוטה כמו שהונחה. ת"ר ד' רשויות לשבת, רה"י ורה"ר כרמלית ומקום פטור. פשיטא היא זו הברייתא וגם פירושה הראשונים ממני. איזו היא רה"י חריץ עמוק י' טפחים ורחב ד', וכן גדר גבוה י' ורחב ד' זו היא רה"י גמורה, זו היא למעוטי הא דתני ר' יהודה מי שיש לו ב' בתים בשני צדי רה"ר

גליון הש"ס

תום' ד"ה התם כל היכא כו' למעלה מי' פטור. עיין לקמן קכ ע"ש תד"ה והוציאו:

מוסף תוספות

א. מהאי טעמא נמי. תוס' הכמ"ש. ב. מתחלת ארבע לסוף ארבע. תוס' הכמ"ש. ג. וא"ת ולימא מידי דהוה אמוציא וכו'. תוס' הכמ"ש. ד. לפי שכן דרך בני קהת. הכ"מ. ה. י"ל שאני התם [דהרי]. תוס' הכמ"ש. ו. יתירות סמוכין לאהלים כדי שלא יחופו בהם בני אדם. תוס' הכמ"ש. ז. על פלוגתא דר' אליעזר ורבנן. תוס' הכמ"ש. ח. לרשות הרבים. תוס' הכמ"ש. ט. לרבנן דכרמלית היא. הכ"מ. י. כדפרישית שהיו יתירות אצל אהלים. תוס' הכמ"ש. יא. שדינו מחולק מאלו דאמרינן בסמוך (לקמן ז.). הכמ"ש. יב. חכמים. תוס' הכמ"ש. יג. וכמו שפירש"י ז"ל (בד"ה לא עירבו). הכ"מ. יד. פיכ הי"ש ז"ל לעיל ג: מלשון יער וכרמל (ישעיה י) שאינו הילוך תדיר לרבים, ואחרים פירשו (בפיה"מ להרמב"ם על משנ', וכן בפי' הר"ש על הכ"ף) שהיא כארמלית כאשה שהלך בעלה למדינת הים שאינה לא פנויה ולא בעולה כך זה אינו לא רשות היחיד ולא רשות הרבים, [אבל]. ויעוי"ש. טו. כתוס' הכמ"ש ויעוי"ש בחוס' ד"ה מלא".

רב נסים גאון

מתקיף לה רב פפא הניחא לרבנן דאמרי צידי רשות הרבים לאו כרשות הרבים דאמרי, אלא לר' אליעזר דאמר כרשות הרבים דאמרי מאי איכא למימר. (ופליגא) [ופלוגתא] דר' אליעזר ורבנן במסכת עירובין בפרק כל גגות העיר (דף צד) דתנן חצר שנפרצה לרה"ר או מרה"י לתוכה חייב דברי ר' אליעזר וחכמים אומרים מתוכה

יח א מיי' פי"ד מהל' שבת הלכה טו סמג לאוין סה טוש"ע ס"ח סי' שמו סעיף ג:

יט ב מיי' שם הלכה ו סמג שם טוש"ע ס"ח סימן שמה סעיף ג:

כ ג מיי' שם טוש"ע שם סעיף ב:

כא ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ז:

כב ה מיי' פ"ל מהל' שבת הלכה ב:

כג ו מיי' פי"ד שם הל' ו סמג שם טוש"ע ס"ח סי' שמה סעיף יד:

כד ז מיי' שם הל' ו סמג שם טוש"ע ס"ח סי' שמו סעיף ג:

כה ח מיי' שם הלכה יג טוש"ע שם סעי"ג:

כו ט מיי' פ"ל מהלכות עירובין הל' ה סמג עשין רלכנן ג טוש"ע ס"ח סי' שפו סעיף ג: סעיף ג:

כז י מיי' פי"ז מהל' שבת הלכה י סמג טוש"ע ס"ח סי' שפד סעיף ב: